

[Elsæ-Merete Ross.]

vatoriet i København, så man ikke om nogle år ville blive stillet over for en udvidelse eller eventuel ombygning af konservatoriet i København. Dertil svarede den højtærede minister, at den ikke umiddelbart ville medføre en aflastning, og at udvalget burde se musikkonservatoriet i København, dets indretning, forhold og besværligheder. Udvalget beså konservatoriet, og her var vi vist alle til stede.

Det notat, vi kunne skrive, ville måske ikke betegne den ydre bygning som særlig beskeden, men heller ikke som særlig smuk. Lokaliteterne ville vi betegne som ganske overordentlig beskedne, men derimod langt fra som velegnede. På mig virkede det chokerende, at landets hidtil eneste højere læreranstalt på musikkens område skal arbejde under så elendige forhold. Jeg finder det beundringsværdigt og imponerende, at professorer og lærere overhovedet kan affinde sig med at undervise under sådanne forhold, og at de, når de ikke kan finde et hjørne et eller andet sted i bygningen, modtager eleverne til undervisning i deres eget hjem. Vel ved jeg, at landet stander i økonomisk våde, og derfor er jeg også indforstået med, at vi skal veje ønskerne om forbedringer inden for undervisningsbyggeriet mod hinanden og give prioritet til de ting, hvor behovet er allerstørst, men hvis vi gjorde det, ville jeg tro, at bedre forhold på musikkonservatoriet i København måtte komme højt op på listen. Når turen engang kommer til konservatoriet i København, var det måske godt at have den beskedne, men velegnede bygning i Århus i tankerne.

I udvalget har vi fået oplysninger om, at der må oprettes stillinger som professorer og docenter, og at driften det første år skønnes at ville koste ca. 750.000 kr. Desuden har vi fået oplyst, at der vil blive søgt om en samlet bevilling på 450.000 kr. som statstilskud til konservatorierne i Ålborg, Esbjerg og Odense.

Naturligvis kan man spørge, om vi har råd til det, men mon man ikke med lige så stor ret kan spørge, om vi har råd til at lade være? Hvis vi vil fremme uddannelsen på musikkens område, som vel er et område, hvor vi hidtil har været ret karrige, så må vi ofre noget mere.

På mit partis vegne kan jeg derfor give

tilslutning til det foreliggende lovforslag og også til ændringsforslaget til § 2.

Morten Lange: Dette forslag, som vi jo hele tiden har karakteriseret som beskedent, har fundet almindelig støtte, og det kan formodentlig også kun betegnes som en forløber for forslag om at gøre noget alvorligt for den højere musikundervisning i Danmark. Jeg håber, at den højtærede minister har planlægning i så henseende så langt fremme, at det ikke viser sig, at den opdeling, vi nu her forsøger, har været forhastet. Det viste sig jo ved vort nøjere studium ved det besøg, vi aflagde i det kgl. danske musikkonservatorium i København, at vi — så vidt jeg kunne skønne i hvert fald — var meget langt fra blot at have én højere læreanstalt udbygget med de endog aller mest nødvendige ting, som en sådan læreanstalt må besidde eller råde over.

Det er blevet nævnt her tidligere, at undervisningsforholdene var overordentlig trange. Det kan jeg så sandelig tilslutte mig; men det skal da også nævnes, at alt, hvad der i øvrigt hedder udstyr på det kgl. danske musikkonservatorium i København, er mere end karrigt — beskedent, det er skam et fuldstændig forkert udtryk. Der findes, så vidt jeg kan se, en lang række helt vitale områder, hvor bevillingsmyndighederne har forsømt de fornødne bevillinger, som kunne muliggøre, at selv konservatoriet i København med rette kunne siges at have de muligheder, som en højere læreanstalt må have.

Det var for mig en ganske enestående oplevelse at aflægge besøg i det lokale, som er bibliotek på det kgl. danske musikkonservatorium i København. Jeg fik ved samme lejlighed opklaret, at af en så helt elementær ting som en større grammofonpladesamling, ja, deraf havde man kun en så beskeden begyndelse, at man ikke ejede flere bånd til båndoptagere, end en nogenlunde begavet gymnasiast vil være i stand til at skaffe sig for sine sparepenge. Alle den slags ting er — så vidt jeg kan bedømme det — ganske nyttige hjælpemidler, hvis man skal undervise på et musikkonservatorium op til det højeste niveau, et land kan byde på.

Jeg skal ikke blande mig i hverken undervisningsformer eller noget andet, hvad angår